

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

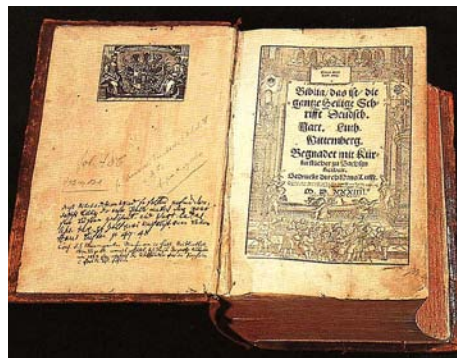
"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A REFORMÁCIÓ ÉS A BIBLIA

Az ötödik lateráni zsinat 1517 márciusában önelégült magabiztossággal rekesztette be tanácskozásait. Úgy vélték akkor, hogy a keresztyén világ általuk elgondolt békéjét mi sem fenyegeti. Ugyanez év októberében a birodalom egyik eldugott zugában egy német prédikátor lelkiismerete nem engedte meg, hogy tovább hallgasson, s tiltakozó szavai szinte egész Európát lázba hozták.

A reformációt - Isten eszközeként - emberek hirdették meg, amellyel az Úr az evangélium élő folyamatát messzire került népét kívánta felrázni, megújítani és helyes útra terelni. 1517. október 31-én Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes és a wittenbergi szász egyetem professzora levelet küldött Albrecht mainzi érseknek, melyben panaszt tett a bűcsűhirdetők ellen. 95 tézist is mellékelte írásához, amellyel a bűcsű tanáról szóló teológiai vitára szólított fel. Első tétele így hangzik: "Amikor a mi Urunk és Mesterünk, Jézus Krisztus azt mondja: Térjete meg ... (Mt 4,17), azt is akar-

ja, hogy híveinek egész élete egyetlen állandó és meg nem szakított megtérés legyen." Albrecht érsekhez írt levelében Luther leszögezte: "Krisztus sehol sem parancsolta meg a bűcsű prédikálását, de az evangélium hirdetését nyomatékosan megparancsolta."

Luther Márton 1534-es teljes Bibliája

A XVI. századi reformáció megindításához az utolsó lökést a bűnbocsátó cédulák árusítása adta. Az akkori egyház képviselői az utcákon pénzért kínálták a bűnbocsánatot igazoló cédulákat. Luther jól látta, hogy a bűcsűval való kereskedést a Biblia nem támasztja alá. Megfigyelése szerint sokan arra a hamis következtetésre jutottak, hogy a megtérés, vagyis az Istenhez fordulás nem szükséges már, ha az embernek van bűcsűlevele. Úgy érezte, nyilvánosságra kell hoznia mindazt, amit megismert, hogy mit tanít a Szentírás bűnről, bűnbocsánatról, Istenről, emberről. Elmondhatjuk, a reformáció lényege elsősorban abban van, hogy újra felfedezte az evangéliumot: Isten megváltó munkáját Krisztusban.

Nem hagyhatjuk említés nélkül az úgynevezett négy protestáns alapelvet. *Sola Scriptura*: egyedül a Szentírás hitünk és életünk zsinórmértéke; *sola*

fide: egyedül hitből igazulunk meg; *sola gratia*: egyedül kegyelemből nyerünk üdvösséget; *solus Christus*: egyedül Jézus Krisztus a mi Megváltónk, keresztyénységünk fundamentuma. 1999. október 31-én Augsburgban került sor a római katolikus és az evangélikus egyház közös Nyilatkozatának aláírására, mely szerint: "Egyedül kegyelemből, Krisztus üdvözítő munkájába vetett hit által, és nem a mi részünkről meglévő bármely érdem szerint fogad el minket Isten ..."

A reformátori teológiában nem a tekintély elvetése fogalmazódott meg, hanem az abszolút és szuverén tekintély elébe helyezése annak, ami időleges és részleges. *Paul Tillich*, a XX. század nagy protestáns teológusa egyenesen a protestantizmus lelkének, "protestáns principiumnak" nevezte azt az élő és mozgató erőt, amely mind az egyházban, mind a világban szemben áll bármely véges valóság - ideológia vagy szervezet - abszolútsági igényével.

Megállapíthatjuk, hogy a reformátorok a deformálódott egyházi gondolkodást és gyakorlatot szerették volna visszaalakítani az eredetire, olyanra, amilyennek a Szentírásból megismerhetjük. Emiatt is volt olyan fontos

folytatás a 3. oldalon

VIRRADAT

*Latin nyelvbe, tilalomba zártan
Hevert az Írás olvasatlanul.*

*...a wittenbergi vártemplom falára
októberi éj sötéte borul.
Nyugtalanul alszik lenn a város,
hűlő keményekben gubbaszt a gond.
Hangtalanul kondul a harang,
ütése most egy emberszívben kong:
elszánt léptek riasztják a csendet,
szögek koppannak kalapács alatt,
árkuspapír fehérlik az ajtón,
s mire fölkel a Nap,
a könyv-veretről lepatann a csat!*

Lukátsi Vilma

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Reformációs írások

Kulcsár Sándor lp. kitüntetése

Házapárok hétvégéje Rámában

Missziós hírek Louisville-ből

Távol és mégis közel: Kecskemét

A Józsa család találkozója

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
Palatine, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Október hónapban többször is találkozzunk a reformáció egyik alapfoglatával: az egyháznak mindig reformálódnia kell.

Egy ideig legalább, nem ezek a szólamok dominálnak: fejlődni, növekedni, túllépni, megnagyobbítani, felújítani, lecserélni, kidobni, megszámlolni, megsokszorozni stb. Bizonyára nem csak a gyülekezetünk vonatkozásában gondolkodunk ebben a hónapban egy kicsit máshogy, hanem személyes életünk vonatkozásában is.

A reformáció tkp. egyfajta megújulás. Nem egy új, soha nem látott formára változunk, hanem az eredeti formához igazodunk. Mivel 11 hónap „növekedése” során elég messze kerülhetünk az eredetitől, az alapokhoz való vissza-igazodás néha gyökeres változásnak is tűnhet. Engedjük közel magunkhoz „október üzenetét,” s térjünk vissza az igei alapokra!

A Reformáció és a Biblia egymástól elválaszthatatlan, amint azt *Bereczki Lajos*, debreceni lelkipásztor írása is felmutatja. A „Szolgatárs” folyóiratban - ahonnan a szerző engedélyével átvettük az írás egy részét - teljes terjedelmében is elolvashatja, aki e témában többet is szeretne tudni.

Olvasóink és lapunk munkatársai nevében is gratulálok *Kulcsár Sándor* lelkipásztor testvérnek, szövetségünk tiszteletbeli elnökének abból az alkalomból, hogy elnyerte a *Magyar Köztársaság Elnökének Érdemérmét*. *Dr. Gergely István* testvér beszámolóját a 4. oldalon olvashatjuk erről.

Különlegesen szép összeesése az eseményeknek, hogy Kulcsár testvér éppen a kitüntetést megelőző napokban járt missziós úton Louisville, Kentuckyban, amiről fia, *Attila* beszámolóját is olvashatjuk ugyanebben a számban. Az ott élő magyarok között kezdett misszió munka újabb eseményének bemutatásán kívül Kulcsár testvér 45 éves lelkipásztori szolgálatának is emléket állított ez az alkalom.

Két táborig eseményről is olvashatunk ezúttal beszámolót (Házasságok hétvégéje és Horgásztábor), valamint egy távoli, ám bennünket is közelről érintő találkozóról. A 140 főt is meghaladó *Józsa család* egy része itt él és szolgál a közöttünk – örülünk, hogy nyári nagy élményeiket velünk is megosztották.

Fiataljaink többször is vállalkoztak az utóbbi időben rövid távú külmissziós

szolgálatra. Úgy látszik, hogy ez a lelkület tovább él. *Cserepka Barna* írásából egy újabb, a korábbiaknál nagyobb létszámú résztvevőt igénylő csoport formálódik fiataljaink részvételével. Aki teheti, támogassa *Cserepka* testvér bolíviai útját, hogy folytatása is lehessen a szép gondolatnak.

A *hálaadónapi célgyűjtéssel* kapcsolatban felhívást olvashatunk a 11. oldalon. Évközi Gyűlésünkön és a Közgylésen határoztuk el, hogy támogatni fogjuk a *Kecskeméti Gyülekezet* óvoda-építési terveit. Ennek értelmében a hálaadónapon célgyűjtést rendeznek gyülekezeteink. Az összegyűjtött adományokat a szövetségi pénztáros testvérnek kérjük elküldeni, aki gondoskodni fog arról, hogy adakozásaink a küldő gyülekezetek nevében célba jussanak.

Ne feledkezzünk meg a sok évtizedes gyakorlatról se, miszerint: *November 2. vasárnapja Irodalmi Nap*. Az Evangeliumi Hírnökért imádkozunk ilyenkor és annak javára tartunk gyűjtést – melyhez a szörványban élő testvérek csatlakozását is szívesen vesszük. (szerk.)

NOVEMBER 2. VASÁRNAPJA IRODALMI NAP

SZAVAD BENNEM AZ ÉLET

*de hát kicsoda vagyok én
ó végtelen nagy Isten
hogy kezedbe veszel
hogy szólsz velem
kicsoda vagyok én
hogy rám bízod szavad
s számba adod Igéd*

*érdemem figyelmedre
semmi sincsen
de nézd
én nyitott kezű
hatalmas szeretetű Uram:
mostmár Igédből élek én
ha élek:
szavad bennem az élet*

*s szavad
faj
tőlem el ne vedd*

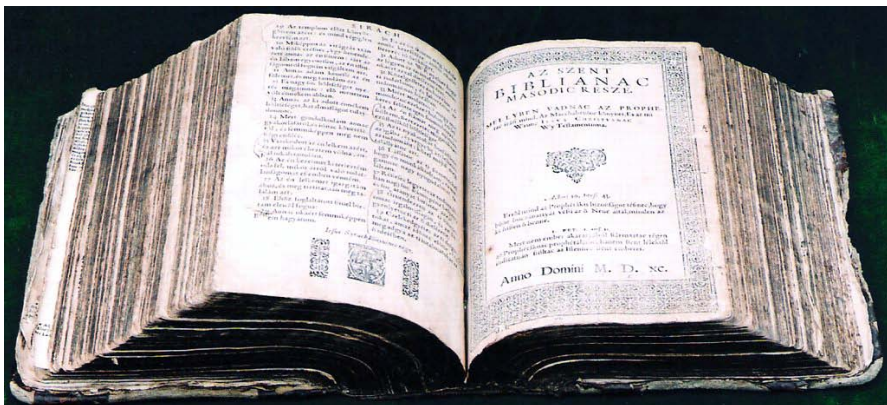
*hagyd még
hogy éljek*

Herjeczki Géza (1972)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

A REFORMÁCIÓ ÉS A BIBLIA folytatás az 1. oldalról

számukra a Biblia tanítása. *Luther Márton* 1519-ben a lipcei hitvitán kijelentette, hogy számára az egyház tanításának és rendjének végső normája kizárólag a Szentírás (sola Scriptura). *Kálvin János* Genfben prédikálta: "ha kényszeríteni akarnak olyasmit tennem, ami Isten szava szerint nem engedhető meg, akkor lehetetlen munkámat tovább folytatnom". *Hubmayer Baltázár* anabaptista reformátor ugyancsak a Bibliát tekintette mércének, mivel a "Szentírás Isten igazságos barátja, amelyben Krisztus tartózkodik és nyugszik, nem található abban semmi hamis".

A Vizsolyi Biblia - 1590

Luther Márton és a többi reformátor így gondolkozott, Isten a történelem folyamán állandóan megszólítja az embert, s őérette cselekszik. Az Írás az egyetlen, mely rögzítette Isten akaratát az emberről. Isten a prófétákhoz és apostolokhoz intézett szavával újra és újra megszólít bennünket. A Szentírásban való személyes jelenlétén keresztül nyilvánítja ki szeretetét teremtménye iránt, s az újjászületett hívő meghallja szavát, és hitével válaszol. A reformátorok úgy látták, hogy Isten veszi kezébe őket az Íráson keresztül. Szóhasználatukban ez volt az értelme az Isten ígéje kifejezésnek: az élő ígét értették rajta, melyen az Isten személyes élethelyzetükben szólítja meg gyermekeit. A hittételeket és az egyházi gyakorlatot semmi nem igazolja Isten ígégén kívül. Ezeket a hittételeket később hitvallásokban is megfogalmazták. A megvallott hit azonban bibliai igazságon alapszik.

Egyes vélemények szerint a reformátorok egyszerűen felcserélték a tévedhetetlen pápa fogalmát a tévedhetetlen Biblia fogalmával. ...

Ha a Szentírás mértékadó a keresztyén hit számára, és a hívek egyetemes

papságáról vallott tétel megállja a helyét, akkor az egyszerű hívő számára is lehetővé kell tenni, hogy németül olvassa a Bibliát - érvelt Luther munkatársa és barátja, *Philipp Melancthon*, s azt tanácsolta Luther Mártonnak, lásson hozzá a fordításhoz. 1522 szeptemberében jelent meg az Újszövetség német fordítása. Luther nem a Vulgata, a szokásos latin bibliafordítás alapján dolgozott, hanem elsősorban az eredeti görög szövegre támaszkodott. Mindössze két esztendő alatt tizennégy, a szerző által jóváhagyott kiadás és hatvanhat utánnyomás jelent meg német földön ebből a fordításból. 1534-ben aztán megjelent a teljes Szentírás németül.

A Biblia magyarra fordításának igéye hazánkban is korán fölmerült. Meggyőzően foglalta össze *Károlyi Gáspár* az ezzel kapcsolatos gondolatokat és törekvéseket a Vizsolyi Biblia előszavában: "Nemcsak azt akarja az Isten, hogy papok olvassák a Szentírást, és a község azoknak a szájából hallja, hanem azt is akarja, hogy az Ó- és Új-Testamentum könyvei minden nemzetségnek nyelvén legyenek és azokat olvassák, hányják, kicsinyek, nagyok, férfiak és asszonyok. Mert az Isten egyaránt minden rendbéli emberekre akar üdvözíteni." Majd hozzátette, közvetlenül az olvasókhöz fordulva: "Azért nemcsak az templomban hallgassátok azt mit mondunk, hanem mikor otthon vagytok is, a Szentírást olvassátok." ...

Amint a reformáció eszméi Magyarországon terjedni kezdtek, megjelentek a magyar nyelvű bibliafordítások. E fordítások eleinte a Biblia egyes könyveit tartalmazták, majd kinyomtatták az Újszövetség, rövidesen pedig a teljes Biblia magyarra fordított szövegét. A magyar nyelvben megjelent bibliáknak az emberek lelkére és gondolkodására gyakorolt hatása óriási volt. Túlzás nélkül

A FORDÍTÓ

Károli Gáspár emlékezetének

*Alkotni könnyebb: a szellem szabad,
A képzelet csaponghat szertesztét,
Belekaphat a felhők üstökébe,
Felszánhatja a tenger fenekét,
Virággal eget-földet bevethet,
Törvénnyé teheti a játszi kedvet,
Zászlóvá a szeszélyt, mely lengve lázad,
S vakmerőn méri Istenhez magát...
Az alkotás jaj, kísértetbe is visz.
A fordítás, a fordítás – alázat.
Fordítani annyit tesz, mint meghajolni,
Fordítani annyit tesz, mint kötvé lenni,
Valaki mást, nagyobbát átkarolva,
Félig őt vinni, félig vele menni.*

*Az, kinek szellemét ma körülálljuk,
A Legnagyobb fordítója volt,
A Kijelentés ős-betűire
Alázatos nagy gonddal ráhajolt.
Látom: előtte türelem-szövének,
Körül a munka nehéz árnyai:
Az Igének keres magyar igéket.
Látom, hogy küzd: az érdes szittyá nyelv
Megcsendíti-e Isten szép szavát?
És látom: győz, érdes beszédek
Szálló századok adnak patinát.
Ő be nagyon kötve van Jézusához,
Félig ő viszi, félig Jézus őt,
Mignem Vizsolyban végül megpihennek,
Együtt érve el egy honi tetőt.
Amíg mennek, a kemény fordítónak
Tán verejtéke, tán vére is hull,
De türelmén és alázatán által
Az örök Isten beszél – magyarul.*

Reményik Sándor

állítható az is, hogy a magyar irodalmi nyelv kialakulását a bibliafordításoknak köszönhetjük. A magyar fogalmi szókincs létrejöttében, az anyanyelvi próza és költészet kialakulásában meghatározó szerepet játszott a nemzet nyelvén kiadott Biblia. Az első magyar nyelvű (töredékes) bibliafordítás az előreformáció szellemi terméke, az úgynevezett *Huszita Biblia* volt. Fordítói: *Pécsi Tamás* és *Újlaki Bálint* papok az 1430-1450-es években. Az első magyar földön megjelent, magyar nyelvű Szentírás a *Sylvester János* által fordított, 1541-ben Sárovaron nyomtatott teljes Újszövetség volt. Az első magyar nyelven megjelent teljes Biblia a *Károlyi Gáspár* és munkatársai által fordított, 1590-ben kiadott úgynevezett Vizsolyi Biblia.

Bereczki Lajos

Szolgatárs, 2011. 3. számában megjelent írásának egy része

Kulcsár Sándor lelkipásztor, a Magyar Köztársaság Elnökének Érdemérme kitüntetését kapta

Schmitt Pál a Magyar Köztársaság elnöke kitünteti Kulcsár Sándor nyugalmazott lelkipásztort.

Kulcsár Sándor testvér, a New York-i magyar baptista gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora, az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnöke, egyike volt azoknak, akik 2011-ben elnyerték a Magyar Köztársaság Elnökének Érdemérme kitüntetését. Testvérünk a kitüntetés, - 'több évtizedes lelkipásztori szolgálataért, a New York-i magyar baptista közösség és a magyar anyanyelv megtartásáért, honfitársai amerikai beilleszkedésének támogatásáért' - kapta. A díjátadásra népes hallgatóság előtt, szeptember 20-án került sor a New York-i magyar konzulátus dísztermében. Szeptembernek ebben az időszakában látogatnak az államelnökök New York-ba, hogy részt vegyenek az ENSZ évi közgyűlésén. Így történhetett meg, hogy a kitüntetést Schmitt Pál elnök úr személyesen adta át.

A díj átvétele után, köszönő beszédében, Kulcsár testvér azt az ígét említette, amely idézetként az ENSZ épületének egyik termében is olvasható: 'Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük...' (Mt 7: 12). Elmondása szerint hosszú szolgálata során ez az ígevers vezérelte, ezt ajánlotta a jövőre nézve is a jelenlévők figyelmébe.

Az észak amerikai magyar baptista közösség szemtanúja volt annak, hogy Kulcsár testvér mintegy negyed évszázadon át, az amerikai magyar baptisták frontembereként, önzetlenül, hűséggel és odaadással szolgálta az emigrációban élő hittestvéreit. Sőt azokat a magyarokat is, akik New York-ba, Amerikába érkezve, segítséget és útba-

igazítást igényeltek. Örömmel vesszük tudomásul, hogy az utóbbi időben, az emigrációban élő magyarok áldozatos szolgálatára, mind az Ohazában, mind a külképviseletekben tevékenykedő kormányzati emberek odafigyelnek, vallási és politikai hovatartozástól függetlenül, méltatják és elismerik a magyarok közösségépítő munkáját. A New York-i magyar konzulátus vezetőinek ilyen irányú odafigyelését és tevékenységét ezúton is köszönjük.

A kitüntetés átvétele alkalmából gyülekezetünk, Szövetségünk és az Evangéliumi Hírnök olvasói nevében is gratulálunk Kulcsár Sándor lelkipásztor testvérnek. Isten áldását kérjük életére, és azért imádkozunk, hogy az Úr, a jövőben is tegye eredményessé és gyümölcsözővé testvérünk szolgálatát.

Gergely István

Kulcsár Sándor nyugalmazott lelkipásztor Louisville, Kentuckyban

János Evangéliuma 11-ik részének 35-ös verse azt mondja, hogy: "Jézus könynyekre fakadt." Az előtte levő versekben azt is olvassuk, hogy Jézus "megrendült lelkében és háborgott," amikor látta Mária és barátai gyászát, amint Lázárt siratták. Jézus reakciója nem csupán azért volt megrázó, mivel barátja Lázár meghalt. Jézus azért is sírt, mivel kézzelfogható módon látható volt a bűn által okozott halál eredménye mindenki szeme láttára. Bár Jézus tudta, hogy Lázárt hamarosan felfogja támasztani a halálból, mégis megrázta az a tudat, hogy a bűn következménye a halál -úgy testi mint lelki- sok fájdalmat, bánatot és szomorúságot okoz. Jézus küldetése ezen a földön az volt, hogy Istennel való kapcsolatunk újból helyreálljon, és az újjászületés csodálatos megtapasztalása által minden személy örök életet nyerjen. Mennybenetele előtt, Jézus valamennyi tanítványát a megváltás boldog üzenetének terjesztésével bízta meg.

45 éves lelkipásztori szolgálat

Szeptember 18-án, este 6:00 órai kezdettel, a Westport utcai Baptista Imaház kápolnájában Kulcsár Sándor nyugal-

mazott lelkipásztor 45 éves lelkipásztori szolgálatára néztünk vissza. A 45 év szolgálata alatt, 21 éven keresztül Erdélyben (Szilágysomlyó, Nagybánya, Brassó, Kolozsvár), majd a hátralevő 24 éven át New York városában hirdette Isten Evangéliumát hűségesen a magyarok között, amely munkásság eredményeként sokan elfogadták Jézust, mint személyes Megváltójukat.

Az alkalom kezdetén, Kulcsár Laura, bemerítési oklevelét vette át a gyülekezet lelkipásztortól. Feleségemmel, Ibolyával már évek óta imádkozunk gyermekeink lelki állapotáért. A jó Isten kegyelmes volt hozzánk, és hamarabb meghallgatta imáink, mint azt eredetileg reméltük. Laura leányunk tíz éves korában elfogadta Jézus Krisztust mint személyes megváltóját, és a bemerítés által adta a helyi gyülekezet tudomására hogy ezután Jézust akarja követni. Gyülekezetünk pásztora – Dr. Chip Pendleton- biztatására, abban a kiváltságban volt részem, hogy mint édesapja, személyesen keresztelhettem meg elsőszülött leányom. Az Úré legyen a dicsőség!

Kulcsár Sándor 45 éves munkásságát eleinte a Louisville-i Magyar Baráti Kör tagjaival akartuk megosztani, de amint az angol gyülekezetünk pásztora megtudta, megkért, hogy hívjuk meg a helyi gyülekezet tagjait is, hogy ők is hallhassák beszámolóját. Így több mint 150 személy jelenlétében tarthattuk meg a beszámolót, amely interjú formában

Kulcsár Anna Mária, Ibolya, Nicolette, Dávid, Laura, Attila és Sándor

történt. Mint Kulcsár Sándor másodszülött fia, jó volt felfrissíteni azokat az élményeket amelyeket együtt tapasztalhattunk meg mint lelkipásztor család. Örömmel néztünk vissza, látva azt, hogy Isten hűséges, a kommunista diktatúra alatt is megőrizte gyermekeit, és az újjászületés ajándékát adta mindenki számára aki szomjas szívvel kereste Őt.

Többek között, Kulcsár testvér beszámolt megtéréséről, arról hogy Isten hogy ajándékozta meg a bűnbocsánat és új élet ajándékával az erdélyi lelki ébredés alatt. Megosztotta azt is, hogy a kommunista rendszer nem engedélyezte a bemeztést, és emiatt két évi várakozás után, titokban keresztelkedett meg. Ezzel ellentétben, Laura nyilvánosan és probléma mentesen tehetette meg ugyanazt Louisville-i látogatása alatt.

Emlékezésünk alatt feljött, hogy a Perecsen-i munkássága alatt a kommunista hatóságok olyan mértékben korlátozták a gyülekezeti alkalmakat,

Nőtestvérek és a vendégsereg

hogy csupán szombat este 6 óra és vasárnap délután 2 óra között használhatták a gyülekezet termeit. Ugyanakkor, a Perecsenben való szolgálata alatt a kommunista rendszer bebörtönözte a gyülekezetének három tagját, missziós munkájuk miatt. Fellebbezésüket a romániai Legfelsőbb Bíróság szintjéig vitték, ahol végül is megnyerték az ügyet. Ennek eredményeként, a hatóságok nyomása miatt, csupán két évig szolgálhatott Perecsenben.

Kulcsár testvér beszámolt arról is, hogy 1973-ban, nagybányai szolgálata alatt egyike volt az 50 - magyar és román nyelvű - lelképásztornak, akik aláírták a kommunista Ceausescu elnökhöz személyesen eljuttatott levelet, amiben tiltakoztak a kommunista rendszer vallásszabadság elleni munkájáról. Bár eleinte börtön büntetéssel fenyegették őket, a nyugati világ nyomásának engedve, sikerült a vallás elleni elnyomást enyhíteni. Ennek eredményeként, a gyülekezeti alkalmak korlátozása is enyhült.

“Jöjj, és lásd meg!”

Kulcsár testvér, a beszámolója végén, Jézus első tanítványainak elhívására hívta fel a hallgatóság figyelmét. Mikor Fülöp örömmel újságolta a hírt Nátánaelnek, hogy megtalálta a Bibliában ígért Messiást, Nátánael kételkedve kérdezte, “Származhat-e valami

jó Názáretből?” Erre a kérdésre, Fülöp úgy válaszolt, hogy “Jöjj, és lásd meg!” Kulcsár testvér azt mondta, hogy mint az első tanítványok, mi is személyesen találkozhatunk a Megváltóval, és meg tapasztalhatjuk a vele való kapcsolat áldásait, és arra biztatta a hallgatóságot, hogy valamennyien tegyük meg ezt a lépést.

Különös élmény volt számomra is visszaemlékezni a kolozsvári Szent Mihály templomra, ahol a Dr. Billy Graham felhívására én is rájöttem arra, hogy szükségem van bűneim bocsánatára, és személyesen dönthettem, hogy Jézust akarom követni. Azóta is sokszor hálát adtam Istennek, hogy ezt a döntést még Amerikába jövetelem előtt megtehettem.

Az interjút követően, az alkalmunkat a gyülekezet éttermében folytattuk, ahol további beszélgetés közben a Louisville-i Magyar Baráti Kör tagjai magyaros süteményekkel és üdítőkkel

vendégül látták a hallgatóságot, valamint a helyi gyülekezet tagjait, ezzel is kifejezve hálánkat azért, hogy a gyülekezet helyiségét használhatjuk a magyar találkozók szervezésére.

Gyülekezet plántálás

Ha a jó Isten megsegít és éltet, akkor 2012. májusában szemináriumi tanulmányaimat be fogom fejezni. Családommal úgy érezzük, hogy Isten gyülekezet plántálásra hív bennünket. Bár még nem véglegesedett bennünk hogy pontosan hol fogunk szolgálni, hiszszük, hogy a jó Isten vezetni fog ebben a kérdésben is. Kérünk, imádkozzatok értünk, hogy bárhol is legyünk, tudjuk Istent képviselni, és örömmel megosztani az Evangélium boldog üzenetét mindenkivel, aki még nem ismeri megváltó Urunkat, Jézus Krisztust.

Óhajom, hogy a példaképet, amit Jézustól, Pál apostoltól, valamint édesapámtól kaptam, én is megtudjam élni és másoknak is továbbadni.

Kulcsár Attila

Beszámoló a 2011-es Rámai Horgásztáborról

Szeptember 23-25 között ismét horgásztábor volt Rámában. Gyülekezetünkben négyen vettünk részt.

Csütörtök délután indultunk el Chicagóból, és éjfél után fél kettőkor érkezünk meg Rámába. Pénteken egész nap a tavon voltunk. Ismét a *Cold Water Lake*-en voltunk, mint múlt évben. Csodálatos hely, érezni lehetett a békességet, a csendet, a harmóniát azon a helyen... és még halat is fogtunk aznap. A nap folyamán ötször esett az eső. Megáztunk de nem bántuk. (Ez persze úgy értendő, hogy fel voltunk szerelve esőkabátokkal.)

Szombaton egész nap gyönyörű, nap-sütéses idő volt ... a clevelandiaknál volt a szombati fogás.

Ismét meg tapasztalhattuk a torontói testvérek őszinte vendégszeretetét. Kényelmes szállással és finom ételekkel voltunk ellátva teljes ottlétünk alatt. Ételről szólva, *Kulcsár testvér* szombaton félnapot áldozott rá, hogy ismét elkészüljön a horgász hétvége sikerménüje: "halászlé és sült hal - Kulcsár módra." Köszönjük szépen! Az Úr gazdagon áldja meg testvéreinket a fáradozásukért.

Péntek este *Püskök Dániel* testvér tartott áhítatot a horgászoknak, és a 103. zsoltárból olvasott néhány igeverset. A 14-18 versek szóltak hozzám személyesen: *Mert ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk...*

A halak körül: Lukács János, Kulcsár Sándor, Báka István és Báka István

Szombat este a Szmirnai gyülekezet angyalához intézett üzenetet vettük, a vezérfonal szerint kijelölt igék alapján. Az Úr Jézust úgy szemlélhettük ismét, mint aki mindenható, mindentudó, mindenütt jelenvaló Isten, és az ő isteni tulajdonságaival szolgál nekünk, igazgatja a sorsunkat, letörli a könnyeinket, erőt ad a bajok elviselésére és életkoránál ígér a célba érkezéskor.

HÁZASOK HÉTVÉGÉJE RÁMÁBAN

Áldott hétvégét tölthettünk augusztusban (26-28) a Rámában megtartott házasságok konferenciáján. Mindannyian nagyon jól éreztük magunkat a táborban. Köszönjük a torontói testvérek gondoskodását, a konyhán fáradozók munkáját és a szervező *Püsk* testvér szolgálatát, például az előadások pontos fordítását.

Sok-sok áldásban részesültünk és erősödhetett a házaseletünk is a foglalkozásokat vezető testvéreink - *Dr. Floyd és Bonnie Parker* - szolgálata által. Az ő céljuk is ez volt; már a bemutatkozás után hangsúlyozták testvéreink, hogy ők nem javítani, hanem megerősíteni szeretnék a házastársak közötti kapcsolatot.

Egy néhány gondolatot szeretnék felidézni, ami engem megragadott:

Házasságunk kapcsolatait, döntéseinket - bármilyen téren - nem a kultúránk, hanem az Ige és Jézus kell, hogy meghatározza.

Soha ne próbáljuk egyik a másikat megváltoztatni a saját tetszésünkre, inkább bízzuk az Úrra, ő képes átforgálni mindkettőnk - az ő akarata szerint. Az én dolgom az, hogy engedelmes legyek az Úr kezében, imádkozzak társamért, tiszteljem őt, mint örökös társamat, és akkor imádságaink is meghallgattaknak! (1Pét 3:7; Gal 3:26-29)

A befejező alkalmon a megbocsátásról szolt az igehirdetés, hogy mennyire fontos a családban ezt gyakorolni. Hatalmas ereje van a megbocsátásnak és ezáltal világítunk is a sötét világban. Az ő szeretete által próbáljuk menteni az embereket, hisz ez a hivatásunk is! Mindezekben a központ Jézus Krisztus legyen. Őt szolgálni, bűn nélkül élni e jelenvaló világban, és akkor áldásos lesz a házasságunk is - segít az Úr, ha kérjük ezt tőle és vele lehetséges is!

Juhász Anna

Az Úrtól kapott ajándékok vagyunk egymás számára, tehát ha az Úr adta nekem a férjemet, ő az én számomra a legkövetesebb segítőtárs (ajándék) még akkor is, ha én hibákat fedezek fel benne.

Horgásztábor (folytatás)

Vasárnap reggel az imaórán *Kulcsár Sándor* és *Boda Tibor* testvérek buzdítottak bennünket imádságra, a nagy misszióparancs igéivel, bátorítva a gyülekezetet a küldetés felvállalására, szolgálatunk betöltésére. Az igehirdetés a Filippi 4:10-20 versek alapján hangzott. A szükségeket, gazdagsága szerint betöltő Istenről volt szó az igék alapján.

Az istentisztelet után még arra is volt idő (kb. egy óra), hogy a két ősi rivális focicsapat - Kanada és USA - megmérkőzzön. Az eredmény: USA 3 - Kanada 2.

A finom vasárnapi ebéd volt a 2011-es Horgásztábor záró akkordja.

Lukács János

Hálás vagyok a Jó Atyának, hogy férjemmel (és gyermekeinkkel) együtt én is részt vehettem ezen a konferencián. A beszámolóhoz egy számomra maradandó tanulsággal szolgáló élménnyel csatlakozom.

Egy érdekes gyakorlati feladatot kaptunk az előadóinktól. Minden házaspárnak két különböző színű homokot kellett választani, amit páronként és egyszerűen öntöttünk egy üvegphárba. A phárban így gyönyörű színekombinációk

alakultak ki, ami a házasságunkat jelképezte. Habár két különböző egyéniség vagyunk, két különböző családból, háttérből jövünk, Isten mégis eggyé tud formálni, mint kétféle homokot az üvegphárban. Különválasztani a homokszemcséket színenként már lehetetlen!

Legyen ez egy szimbólum a házaseletre nézve, hogy betöltsük hivatásunkat a házasságban, amit csak Istennel lehet és érdemes élni.

Kovács Irén

A "házaspáros" margójára

Az ősz kezdett már alattomosan incselkedni a falevelekkel és a hőmérő higanyszálával, az iskolatáskák is félig-meddig készenlétben álltak már, a nagy napra várva, de mi még nem pipáltuk ki a 2011-es nyári szünetet a kalendáriumban. Augusztus utolsó hétvégén fölrucantunk jónéhányan (Detroitiak vitték el a pálmát a résztvevők számát tekintve!) a rámai táborba házastársi kapcsolatunk kúrálgatása végett. (No nem mintha

nagybeteg volna, vagy köhögős már így koraósszel!) Inkább amolyan helyzetfelmérős, védőoltásos kúra volt, ahol elő kellett kotorni a családi "körtörténetet" (pl. miért szerettél bele a társadba, miért házassodtál össze vele?), fölismerhettünk kóros tüneteket (ha netán például szem elől tévesztettük a fontossági sorrendet: előbb mindig a társam, aztán a gyerekek!), s természetesen az egészséges életvezetéshez is kaptunk jó tanácsokat.

Nem fókuszoltak az előadók (Floyd és Bonnie Parker) egy leszűkített témakörre, s így feltételezem, hogy az egyes párok koruktól, élethelyzetüktől függően szemelgettek a tanításokból, mérték föl, elemezték (remélhetőleg javították) kapcsolatukat, s vittek haza "immunrendszer erősítőt".

A nyár még nem adta be a derekát az ősznek, s kellemesen meleg, kevés-szunnyogós időt kaptunk. A gyerekek (mert-hogy ők hogy maradhattak volna le erről?) Lenke néni szerető-szigorú felügyelete alatt birtokba vették a játszóté-

ret és a homokozót, s csak az étkezések idejére lehetett őket elcsalogatni onnan. Vasárnap délelőtt még egy énekkel is meglepték a gyülekezetet a rögtönzött vasárnapi iskola után. Ezúton is köszönjük Lenke áldozatkészségét, szeretetét! Jó volt a közelünkben és biztonságban tudni őket úgy, hogy közben osztatlan figyelemmel követhettük az előadásokat. (A félzsáknyi meglovasított homokot, ami a zsebekből, hajbozótokból itt-hon kikerült, majd visszaszolgáltattuk!)

Detroitiak az előadó házaspárral

Colorado után ez volt az első szövetségi szinten szervezett házaspáros összejövetel, s várjuk, reméljük a folytatást. Bár többször is elhangzott az előadásokban, hogy nem kultúra, hanem igefüggő kell hogy legyen a házastársi kapcsolatunk (ezt nem szándékozom megkérdőjelezni), azért nem hanyagolható el annak jelentősége sem, hogy a nyelven (főként anyanyelven) át fogjuk fel, érzékeljük a világot. Magunkkal hozott magyar kultúránk és nyelvünk viszszaosztásán életünk minden aspektusában, még a házastársi kapcsolatunkban, gyereknevelésünkben is! Hadd hallgassunk a következő házaspároknak szervezett összejövetelen magyarul beszélő és gondolkodó előadót(-kat). A fordítással el nem veszített időt használhatjuk egymás közelebbi megismerésére, főrumbeszélgetésekre.

Kerekes Irénke

ISTEN SZAVA TERJEDJ SZÉT!

*Isten szava terjedt szét,
Árazd el a föld színét,
Hogy mindenütt minden nép
Ismerje meg mielőbb!*

*Atyánk teremő szavát
Minden ember hallja hát!
Bűnből adjon gyógyulást,
Küzdőnek támogatást!*

*Hirdesd Jézus kegyelmét,
Ki a világ bűnterhét
Golgotára fölvitte,
Hogy a lelkünk megmentsse!*

*A Szentlélek erejét
Sugározzad szereszt!
Ő gyengéden gyámolít,
Jó szándékban bátorít.*

*Életige, fény, erő,
Minden nép közt törj elő!
Ragyogtasd az üdv jelét,
Döntsd meg a bűn éjjelét!*

*Aratásra érett már
A fehértől láthatár.
Isten szava terjedj szét,
Nyerd meg minden nép szívét! (317)*

**BÁKAI
PIROSKA
(1949-2011)**

A m i k o r hírt kaptunk a Szilágyperecsenben élő Bákai Gézáné, Piroška nőtestvér betegségéről, szövetségünk gyülekezeteiben, de az erdélyi és a magyarországi testvériség körében is sok százan könyörögtünk a gyógyulásáért. Az egyre súlyosbodó betegséget türelmesen és hittel viselő édesanyának nagy öröme volt, amikor Kaliforniában élő lánya, veje és unokái is hazaérkeztek, hogy ápolják, és kölcsönösen bátorítsák egymást a próba elhordozásában.

Isten gondviselését ismertük fel abban, hogy földi élete utolsó heteit szeretett családjá körében tölthette Piroška nőtestvér, és még a kórházi kezelés szokatlan körülményeit is megszépítette a Debreceni Baptista Gyülekezet lelkipásztorának, Bereczki Lajos testvérenek és a gyülekezet imacsoportjának a szolgálata. A város és a környék testvér-gyülekezeteiből is többen látogatták, és gyakorlati módon szolgáltak a Bákai családnak.

Piroška nőtestvért 2011. július 4-én, földi életének a 62. esztendejében emelte magához az Úr. Temetésén a szilágyperecseni gyülekezet lelkipásztora, dr. Borzási István mellett dr. Almási Mihály, pesterzsébeti lelkipásztor szólt a vigasztalás ígét (Zsolt 42:6; Mt 11:28; Jn 11:25). A szemerkélő esőben hatalmas tömeg kísért utolsó útjára; a helyi, szép szokások szerint, a fűvósok és az énekhar szolgálata is igei vigasztalást kínált a gyászolóknak.

AKIK ELMENTEK

Bákai Gézáné (szül. Tötös Piroška) 1949. január elsején született. Lelki otthona volt a gyülekezet, ahol a Jézus Krisztustól nyert megváltást és annak sok áldását a testvéri közösségben ünnepezhette. Örömmel szolgálta az Urat; közel öt évtizeden át volt a gyülekezet énekharának is tagja. A házasságukat egy leány és három fiúgyermekkel áldotta meg az Úr. A Bákai házaspár (42. házassági évfordulójukat ünnepezték) Krisztus ismeretét tükröző hitét, szeretetét és szolgálatkészségét nem csak a perecseni hívők és szomszédság ismerte jól, de mi, az alhambrai gyülekezet testvérisége is megőrizték az emlékezetünkben.

Valahányszor csak ellátogattak Kaliforniába, ragyogott az arca, amint lányát, szeretett vejét és felcseperedő unokáit a gyülekezetben szolgálni látta. Könnyen feltalálta magát az új körülmények között, és készséggel vett részt a különféle munkákban, szolgálatokban itt is.

Lánya, Éva mondta el ezt a gyermekkori emlékét: „Édesanyám nagyon szeretett énekelni. Vasárnap, miután hazaérkeztünk a délelőtti istentiszteletéről, tudtuk, hamar asztalhoz ülünk, mert az énekórára vissza kell érnie. Sebtében terített, tálalt; láttuk, szinte izgul, hogy el ne késsen. Olyan szépek voltak azok a vasárnapok! Ragyogott az arca a boldogságtól. Szép hangjával, szívből dicsoította az Urat. Ha új éneket tanultak? Anyuka egész héten azt dúdolta; mi is megtanultuk...”

Az „emigráns élet” legnagyobb kihívásai közé tartozik az, hogy az elengedhetetlenül fontos családi kapcsolatokat, különösen is az élet próbás időszakain, rendkívüli módon megterhelje a távolság. A távolban élő gyermekek kötelességüknek tekintik az idősebb, gyengülő szülők ellátását. A betegség, majd a gyász fájdalmát mélyíti a tehetetlenség érzése, hogy „nem lehetünk velük”. Bár Piroskának megadatott, hogy szép családjá körében tölthette földi élete utolsó napjait, a megváltottak örök jövőjéről ennél is jobb ígéreteink vannak: ott nem lesz fájdalom, elválás, és „mindenkor az Úrral az leszünk”.

Novák József

55th Anniversary Glory to God!

The Novaks had celebrated their 55th anniversary on August 29, 2011.

They had entered into their marriage vow on the 29th of August, 1956. The wedding ceremony was officiated by the late Rev. *John Cserepka* in Budapest, Hungary. *Laszlo and Rozsa* made their final earthly home in Plymouth, Main. Their address is

379 Ridge Rd. Plymouth, Maine, 04969. Tel. 207-257-2221.

The Novaks are serving the Lord in a local New Testament Church. Rozsa's specialty is the nursery (infants), while Laszlo is serving as a deacon.

May the Lord give them many more years to serve Him.

The Novaks would love to hear from their old and young friends.

LN

Sierra Leone

Makeni, September 5, 2010

What will the goat eat?

I was sitting on my back veranda late at night already wearing pajamas, just two days before my Birthday. Then, my mobile phone was ringing. The pastor called me:

"Are you at home?"

"Yes"

"We are here in front of your house."

I run to open the door. Young and old members of the Prince of Peace Baptist Church pushed each other on the stairs towards me. In the background a goat was bleating. I opened wide the door as they all marched into my living room. The goat entered as well. The pastor put the rope of the goat into my hand.

"This is the gift of the congregation for your 60th Birthday".

After a prayer everybody left. I remained alone with the goat and wondered how I should feed it. What should I give to my goat to eat? Cabbage? Cabbage is not growing in Makeni; sometimes the traders bring it from Guinea or from the mountains.

I fed the goat with grass and green leaves from my garden. She seemed to like the scented leaves, and if nothing else, she is OK with my cooked rice as well. What a relief it was. We are on the same diet now.

After the worship service on Sunday, the the congregation visited me again, together with a Dutch missionary, who also had his Birthday on August the 28 (not the 60th). I never thought that so many; about 50 people could be crammed into my home. The women prepared the meal, but instead of eating the goat we bought 25 pounds of beef and a half bag of rice. I had a very nice Birthday and received a lot of gifts.

On the birthday celebration

A special gift from the Lord was that I was able to have my car fixed just a few days before the birthday...

The first journey with the repaired car took me to Freetown, to the Executive Committee meeting of the Baptist Convention. There we discussed the plans of turning the Bible School to Theological Seminary. It will be a long process, but in 4-5 years we should be accredited as a high school. ...

In Makeni we continued the Fulah Bible Reading ... Please pray for those who come to this occasion, that the Word of the Lord will bring them to salvation.

Though I was not able to travel a lot, I was busy, helping the building project of the congregation. Beside, preparing our future worship place, we started to build a primary school also. Praise the Lord! Thanks to the financial help of a Hungarian-American family, we were able to finish the roofing of the school. ...

I was so happy to receive the many Birthday greetings you sent me! Most of them I was already able to print. I plan to answer every letter but it will take time. If you are on Facebook please check my wall regularly, I will post new photos from time to time.

Yours,

Gabriella Kamilla Furedi

Barney Cserepka's note and request on his Facebook:

I will have the opportunity on Oct 15 2011 to travel to the same place my parents worked as missionaries for many years. They had a building built as a hospital. My Mother was a Doctor, my Father a Pastor; and they worked as a tag team for many years in Chapare, Bolivia in the Amazon basin.

So now, I am going down there to assess the work needed to be done on this building that is already 40 years old. The pastors of the community, Union Bautista Boliviano (UBB), would like it to become a pastoral retreat and training center. I will also be on this trip spending time with ministers from the Chapare area and with youth in the different churches.

Please pray for me in this endeavor. If it is in any way possible, I humbly ask for your financial support also, since I will need to cover all my expenses. We are putting together a group for next year (Aug. 04 – 19 2012), when we plan to start the work. At this time UBB from Bolivia and CBM in Toronto will be assisting with the administration and logistics of the group. We have eight volunteers already, and we are looking for another 10 to 15 people to go. I had the privilege to introduce these plans to various ethnic churches (Romanian, Hungarian and Spanish). These communities knew my parents and they have fond, loving memories of them. I often find, that they desire to join the work in Bolivia pioneered by my parents. I prayed about this for a couple of years so that God would show me that this was his will. He answered my prayers in wonderful ways. Wow, it is here. We need have to go to Bolivia to continue the work there.

Again I ask for your prayers and help. Thank you.

**Olga Esther
Bogar
1923 – 2011**

Olga Bogar
went to be
with our Lord

on September 10, 2011; her sons were at her side. She had suffered a major stroke earlier that day. Olga was 88 years old. A funeral service was held at the First Baptist Church of Dearborn on September 15, 2011.

She was born *Olga Esther Molnar* in Garfield, New Jersey, on February 4, 1923, the third of four children to *John and Esther Molnar*, immigrants from Hungary. Her childhood was spent in Garfield, where she graduated from Boonton High School. On February 27, 1945, she married *Joseph Bogar*, a seminary student from Canada, and moved to Welland, Ontario, and later to Toronto, where he served Hungarian churches. While in Canada, their two sons were born. A pastoral call from the *First Hungarian Baptist Church of Detroit* brought the Bogar family to this area in 1951, where they have remained ever since. They have served several additional churches and church-related organizations, including Bethel Baptist Church and the Hungarian Reformed Church of Windsor. They were married for 58 years, until his death in 2003.

Olga readily took to the role of a pastor's wife in all of the churches her husband served. She eagerly assumed positions in Sunday School leadership, as pianist and organist, and various women's and mission organizations. She was especially active with the newcomers in the Hungarian community by opening her home to them, helping them to get settled, providing transportation, and finding jobs.

At age 39, she fulfilled her life's dream of becoming a nurse and completed her Licensed Practical Nurse training at the Shapiro School of Nursing in Detroit, followed by nearly a decade of service at the Wyandotte General Hospital.

Olga's church and family were the main focus of her life. She is survived by her sons, *Timothy* and *Thomas*, her granddaughters, *Rebecca Bogar* and *Cynthia Bogar*, her great-grandson, *Caedmon Behrens*, and her sister, *Priscilla Kassner*.

Her cheerfulness, dedication, and enthusiasm will be sorely missed.

Thomas and Timothy Bogar

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

JÓZSA TALÁLKOZÓ

Amikor a Józsa-család első "világtalálkozóját" bezártuk (2000. augusztus 20-án, a magyarországi Kétegyházán), egymás kezét megfogva ezt énekeltük: "Áldott legyen a frigy..." Mindannyian szívünk mélyén reméltük, sokan részülhetünk még Istennek abban a kegyelmében, hogy együtt legyünk és lássuk egymást. Erre 11 évet kellett várnunk. A Józsa családi találkozó 2011. július 1-jén, délután kezdődött. A három napos együttlétre a bálványosi Grand Hotelben került sor.

A megérkezést és a szobafoglalást követően együtt ebédelt a család aprajagya. Délután a fiatalok részére rendezett énekpróbaival vette kezdetét a hivatalos program. Természetesnek vettük, hogy nemcsak mi, fiatalok vettünk részt ezen a próbán, hanem az idősebb generációból is szép számmal voltak jelen. A közös vacsora után az esti program következett.

A Józsa családi találkozó résztvevői a Baróti Gyülekezet imaháza előtt.

A Józsa családra nemzedékek óta jellemző az éneklés és a zenélés szeretete. Nekünk természetes volt, hogy sokat énekelünk, hiszen a Biblia olvasásán, imádságon kívül ez tölti ki az életünket. Ez öröklődik generációkon át. Ez segít át mindenkit minden élethelyzetben, ez viszi előre az életünket, mert így erősödik a hitünk. Péntek este is közös énekléssel kezdtük a családi együttlétet. Énekeltünk ifjúsági énekeket is - magyarul és angolul - és zengtük az ún. régi „Hit hangos” énekeket is. Ezt követően Vass András lp. imádsággal nyitotta meg a találkozót. Számomra a legmeghatá-

rozóbb pillanat az volt, amikor Józsa István dédnagyapám legkedvesebb énekét, a „Csak jövevény vagyok” kezdetűt énekelte az egész család. Az ének valamennyi jelenlétből hatalmas érzéseket váltott ki. Most értettem meg igazán az ének szövegét, mit üzen 100 éven át a Józsa leszármazottaknak. Életprogramot hirdet, ami szerint a dédszüleink éltek.

A három napos találkozóknak kiemelt pontja volt a „családfa” bemutatása. Egy 5 méter hosszú vásznon mindenki igyekezett önmagát és családját megtalálni.

A szervezők nevében Józsa Zoltán és testvére Józsa László is köszöntötte a családot, ők voltak azok, akik hazavártak Erdélybe, a családi gyökerekhez.

Természetesen 11 év alatt minden családban történtek változások. Voltak, akik megszülettek, voltak akik „beházasodtak” és sajnos olyanok is, akik az Örök Hazába távoztak. Az új családta-

gokat tapssal köszöntöttük, az elhunytakra néma csennel és hálaadó imával emlékeztünk. Ez az este nekem arra szolgált, hogy a szívembe vésődjön a dédszüleim hite és életvitele. Goldstein Etelka, mint a legidősebb első unokatestvér emlékezett vissza a szüleitől, illetve a nagyszüleitől látottakra. Müller Ernő kiemelte, hogy a mi generációnknak mennyire fontos lenne, hogy tart-suk egymással a kapcsolatot. Láttunk egy fotóalbumot is, ami a család múltját és jelenét mutatta be. A németországi csoport egy videón keresztül ismertette, hol és hogyan élnek.

Szombat délelőttre a család két csoportra oszlott. Akik messzi földre költöztek az óhazától, inkább a környéket járták be; az idősebbek és akik jobban ismerik a tájat, a szállodában maradtak, énekelni. Mindkét program áldást jelentett a résztvevők számára. Szombat délután a találkozó kiegészült további rokonokkal, barátokkal. Így a közös vacsorát követően közel százan örvendezhettünk a sok szép éneknek, történetnek, beszámolóknak és képeknek. Ezen az összejövetelen az észak-amerikai családok programját, illetve a magyarországi családok programját hallgathattuk meg.

Érdekes adatokat szolgáltat a családfa alapján elkészült statisztika is. Nekem mindenképpen bizonyíték volt arra, hogy mit is jelent a tízparancsolat szülei tiszteletére vonatkozó része. 100 éve házasodtak össze a dédszülei. 130 éve született dédnagyapánk. Ez idő alatt 142 fő került be a családukba. 130 év alatt 17-en költöztek el. Mi ez, ha nem a parancsolat élő bizonyítéka.

Vasárnap délelőtt közös fotózás után a délutáni hálaadó Istentiszteletre gyakorolt a család énekara és a fiatalság. De sort kerítettünk arra is, hogy meghallgassuk a Romániában élő családok beszámolóját is.

A közös ebédet követően mindannyian elmentünk Barót-ra, az istentiszteletre. Jó érzés volt belépni abba a templomba, ami még az én harmadik generációmnak gyermekkorából ismerős. Az istentiszteleten a helyi lelkipásztor az áldáskérő ima után néhány igei gondolatlaal köszöntötte a gyülekezetet. Pál apostol Athéni beszédéből, illetve Józsué könyvéből idézett pár sort. Isten rendelte el minden ember számára, hogy hová menjen, és mit kell tennie. Ránk, hívő emberekre még inkább igaz ez! Bárhonnan is jöttünk vissza, és bárhová is megyünk haza, ha az életünkre igazak Józsué szavai, akkor az nem veszteség, ha minden helyen örömmel szolgálhatjuk az Urat.

Józsa László köszöntötte a családot, azokat, akik a családi találkozón nem tudtak részt venni, a gyülekezetet, valamint a vendégeket. Az összejövetelünk célja az volt, hogy emlékezzünk szüleink, nagyszüleink életére és hitére. Adjunk dicsőséget Istennek azért a hitért, amit kaptunk Tőle az Ő Igéje által. Emlékeztetőként hangzott el, hogy a Baróti Baptista Gyülekezetet a Józsa család alapította, amikor Barótra költöztek. 1947-ben, több családdal össze-

fogva tudta a gyülekezet megvásárolni a jelenlegi imaház épületét. Mindezekért imáinkban adtunk hálát.

Ezt követte a gyerekek és fiatalok szolgálata.

A gyülekezetet Szabó István testvér köszöntötte a chicagói magyar baptista gyülekezet ideai mottójával (Róma 13,14), valamint tolmácsolta az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség köszöntését is. Józsa István édesapja, nagyapja, dédnagyapja és üknagyapja kedvenc igéje alapján (Zsolt 90,10) adott át egy nagyon fontos üzenetet. Az életünk egyik lényeges része az idő. Ha egy napnak minden másodpercét felhasználjuk, akkor jól gazdálkodtunk vele. Mózes arra buzdított, hogy értékeljük és bölcsen használjuk az időnkét. A hívő embernek mindig van miért hálát adni. Minden nap imádkozunk azért, hogy bölcsen tudjuk felhasználni az időt.

Az Amerikában élő családtagok szolgálata

Isten kegyelme az idő. Örvendhetünk mindennap azért, mert az Ő gyermekei vagyunk. Legyünk Isten munkatársai. Az idő és a gyermeki mibenlétünk nekem fontos gondolatot jelentet. A 130 év alatt családtaggá lett 140 főnek szinte mindegyike Isten gyermekének mondhatja magát. Törvény, hogy hitben éljünk, ha Istennek akarunk tetszeni és dédszüleinkhez hasonlóan áldásokban részesülni.

Ezt követően énekekkel, zenével szolgáltak a családtagok, valamint a családi énekkar.

Vass András lelkipásztor testvérünk a 2 Kor 4,6-11 alapján prédikált. Az első kérdés: Milyen igei alapja lehet egy családi találkozónak? Mikor tetszik egy ilyen esemény Istennek? Jakab apostoltól olvashatjuk, hogy minden, ami jó, felülről való. Ha Isten kedvébe akarunk járni, olyan ajándékot kell vinnünk Neki, ami Neki kedves. Jó példa erre Káin és Ábel áldozata. A Zsidókhoz irt

levél 11. része szerint a hit által vitt áldozatot becsesebb. Vér áldozat nélkül nincs bűnbocsánat. A bűnbeesés után mindannyian bűnősként születünk. A zsoltárossal együtt mi is elmondhatjuk, hogy bűnösök vagyunk. Istenhez csak úgy tudunk menni, ha a Jézus vére van az életünkön. Először meg kell békülnünk Vele, és akkor kedves lehet Előtte a mi ünneplésünk. Istennek tetszik az, ha szeretjük egymást, ha tiszteljük egymást, de akkor tud kedvesen tekinteni az ünneplésünkre, ha a dicsőséget Neki adjuk. Lelkipásztor testvérünk felhívta a figyelmünket arra, hogy nem szabad a bálványimádás bűnébe esnünk. Isten az áldásait sokszor embereken keresztül adja, de nekünk látnunk és tudnunk kell, hogy az valójában Istentől származik. Ha nem tudunk szüleink életéért és hitéért Istennek hálát adni, akkor könnyen bálványimádásba eshetünk.

Hálások vagyunk Istennek a családukért, felmenőinkért. De tudjuk, hogy bűnös életet adtak nekünk, és azt is tudjuk, hogy mindenkinek szüksége van arra, hogy személyesen hívja be az életébe Krisztust. Ott volt Jézus a találkozón az Ő Szent Lelke által, mert lehetőség volt arra, hogy megtérjünk, lehetőség volt arra, hogy megújuljunk. Ha bennünk világosság van, akkor világosságot beszélünk. A világítás áldozatba kerül, de megéri. A keresztyén életnek a lényege, hogy az emberek az életünket látva Isten dicsőítsék.

Az istentiszteletet most is, mint 11 éve, az „Áldott legyen a frigy” című énekkel zártuk, egymás kezét fogva.

A család ezután még közösen ellátogatott a Baróti Baptista temetőbe, ahol elhunyt szeretteink sírhantjaira a megemlékezés koszorúit helyeztük el. Itt is hálát adtunk Istennek értük, az életükért, a hitükért, a hátrahagyott jó példákért. Sajnos ekkor már elszorult a szívünk, mert a családok egy része – e sorok írója is – haza kellett induljon.

Biztos vagyok benne, hogy minden résztvevő hatalmas ajándékot kapott Istentől és Óaltala egymástól is. Hitünkbe és rokoni összetartozásunkba megerősödve térhettünk haza. Szívünkbe már most imádsággal és reménységgel várjuk a következő találkozás lehetőségét.

Hisszük, Isten elhozza azt az időt is, de kérjük, tartsa meg mindnyájunkat, áldjon és őrizzen meg bennünket addig is! Istené a hála!

Pókáné Kovács Erika

A HÁLAADÓNAPI CÉLGYŰJTÉS ELÉ

Óvodát és ifjúsági teret épít a Kecskeméti Baptista Gyülekezet

Május 15-én, a MABAVISZ tanácskozással kapcsolatos magyarországi utam során a kecskeméti lelkipásztor meghívására meglátogattam az építkező gyülekezetet. A vasárnap délelőtti istentiszteletre igyekeztünk feleségemmel és az egyik unokaöcsémekkel együtt.

Közel 30 éve jártam utoljára ebben a városban, az akkori kicsiny gyülekezetben. Most szép, tágas, modern templomban, mozgalmas életet élő gyülekezetet találtam ott. 160 körül lehetünk a tiszteleten. Mike Sámuel a gyülekezet lelkipásztora. A gyülekezet ének-zenei szolgálatait Révész László orgonaművész testvér vezeti.

Az istentisztelet után néhány "szakértő" testvér bemutatta nekünk az imaház mögötti építkezést. A kétszintes épület falai már álltak, tető nélkül. A bejáratnál elhelyezett nagy táblán az építkezés hivatalos adatai fölött ez a címfelirat állt: "Óvodát és ifjúsági teret épít a Kecskeméti Baptista Gyülekezet Isten dicsőségére."

Több fényképet is készítettem az építkezésről, azzal a céllal, hogy majd bemutatom azokat lapunk olvasóinak és gyülekezeteink testvériségének, hiszen úgy határoztunk a közgyűlésünkön, hogy a hálaadónapon a kecskeméti építkezésre fogunk gyűjteni. Mike Sámuel testvér nem régen érkezett leveléből azonban láthatjuk, hogy az építkezésnek ezen az első szakaszán már túljutott a gyülekezet.

"Az építkezés első üteme a befejezett külsőt és földszintet jelenti, ahol Istennek hála, elindulhatott a két csoportos óvoda. Most az udvar rendezésén dol-

gozunk. Az első ütem elkészítéséhez az utolsó 10 milliót kamatmentes kölcsönként kaptuk két helyről. Ezt szeretnénk minél előbb vissza törleszteni. Az építkezés második üteme az emeleti és a tetőtéri rész befejezését jelenti, ahol ifjúsági teret (elkezdünk egy elég intenzív ifjúsági munkát), gondnoki lakást és átmeneti krízis lakásokat szeretnénk kialakítani. Sajnos elég sokan kerülnek nehéz helyzetbe lakásügyileg, még a gyülekezetből is. Ilyen helyzetekben szeretnénk segíteni átmeneti jelleggel. Ennek a másfél szintnek a befejezése előreláthatólag 26 millió forintba kerül.

Jelenlegi helyzetünkben minden támogatást hálás szívvel fogadunk. Gyülekezetünk erején felül adakozik és szolgál. Mégis úgy látjuk, hogy az elmúlt év sűrű munkájában sokkal több örömet és áldást kaptunk Istentől, mint amit mi adhattunk." (Mike Sámuel leveléből)

Szeretettel kérem a gyülekezeteink testvériségét, hogy a közgyűlési döntésünknek megfelelően, lehetőségeik és az Úr indítása szerint adakozzanak erre az építkezésre. A szövetségi pénztáros testvérünkhöz küldött gyülekezeti adakozásokat azután eljuttatjuk kecskeméti testvéreinkhez.

Herjeczki Géza

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

A kongresszusok (21)

Bár még 1955-ben nehéz idők voltak, Klem testvér módot talált arra, hogy országos ifjúsági konferenciát szervezen. Kongresszusnak mondta. Az akkori nagy Jugoszlávia egész területéről, mind a hat köztársaságból érkeztek fiatalok. Az elsőre az újvidéki régi imaházban került sor. Kihordták a padokat és állva elfértünk. A szabadkai gyülekezet kis kórusa felhívta magára a figyelmet. Lelkesen, szépen és tisztán énekeltünk.

Így történt azután, hogy a következő kongresszusra (1958) felkért Klem test-

vér, hogy készítsék fel egy összevont kórust. Nagyon megörültem ennek a felkérésnek. Örültem, hogy szolgálhatok azzal, amit tanultam. Igaz, hogy akkor még csak a középiskolám volt meg, de széles nagy országunkban akkor nem volt képzettebb szakember. Szerencsémre Klem testvér egyszerű ifjúsági éneket, indulókat választott.

A kongresszus ezúttal az újvidéki református nagytemplomban volt megtartva. Nem is volt időm megrémülni, mikor szembe találtam magam a kétmanuális, nagy orgonával, a még félelmetesebb pedállibentüzzettel! Nem mondhattam,

hogy nem játszottam ilyen hangszeren, még látni se láttam! Gondoltam, csak az alsó manuálon játszok majd, és ha lehet, nem lépek a pedál billentyűkre. A közös éneklést is kísérem kellett. Vitkai kántor úr oda jött hozzám, és kezdés előtt közölte velem, hogy a regiszterekhez ne nyúljak, mert néhány sípsor rossz, fals. Ő beállította, ahogy még játszható.

Az énekkar lent énekelt és így többször le kellett mennem a karzatról. Már egészen megnyugodtam. Egyszer feljött egy fiatal szlovéniai testvér a hegedűjével, és várt a szolgálatára. Közben én orgonáltam és lelkesen énekelték az ifjak

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
Postage
PAID
Ontario, CA
USPS 716-300

és az idősebb testvérek. Ekkor ez a buzgó hegedűs atyafi - váratlanul, hivatlanul, oda nyúlt és kihúzott néhány regisztrert! Rémületemre, megszólalt egy síp, mely fals volt és különben sem illett az éppen játszott tonalitásba. Lenéztem, és Klem testvér intett, hogy hagyjam abba. Mert nemcsak megszólalt hivatlanul, de nagyon erősen! Nem tudtam vissza állítani a regisztrerteket, s nem is emlékszem, hogyan volt tovább a közös énekléssel.

Hamarosan írtam, az akkori "Glas Evandjela" Evangélium hangja című lapunkba erről egy cikket, hogy mi van akkor, ha rossz helyen, rosszkor szólok meg - főleg a lelki életben? Mindenek előtt meg kell engedjem, hogy a Mester "behangoljon," és azon a helyen, azon a magasságon, várjak, hogy Ő szólaltasson meg akkor, amikor az Ő nagy művében az én hangomra van szükség. A Szentlélek a szóló szót is a nagy egészbe komponálja be, mert mindnyájunkat együtt fog az Atya elé állítani ama napon, mint az Ő nagy szerzeményét, gyönyörű alkotását, a gyülekezetet.

Külön élmény volt számomra a körösök betanítása. A legnépesebbek Újvidék környékén a szlovák gyülekezetek voltak. Boldog voltam, amikor megnyertem őket az egy Lélekben való szolgálatra. Szükség van az egymásra figyelésre és egymás értékelésre. Mondtam is, hogy milyen fontos az ált szót, mely úgy néz ki, hogy alárendelt, de mennyire gazdagítja az összhangot. Igen fontos, hogy hangunkat igazítsuk a másik hangjához és nem csak hangilag, hanem szívben is. Tagadjunk meg minden más gondolatot, érzést és csak a közös mondanivalóra összpontosítsunk. "Egy szívvel és egy Lélekkel." Kölcsönös tisztelet és maradó, máig tartó barátságok szövődtek. Úgy alakult, hogy nem csak énekelünk, hanem meg kellett hallgatnom a problémát, a bajt, és segítve, és

esetenként megoldva, az Úr kegyelméből még jobban összeforrtunk.

Még emlékszem arra az ifjúsági kongresszusra, amikor kilencvenen jöttek előre az esti evangelizáció alkalmával! A téma a tíz szűz példázata volt. Tíz lány személyesítette meg, korhű öltözkében és agyag mécsesekkel a kezükben, a szüzeket. Drámai volt amikor az öt balga visszatértek közül az egyik lány elterült a zárt kapu előtt, és elgurulva darabokra tört a mécsese. Közben a kulisszák mögött énekeltek a férfiak: "Joó ove noći znaj Krist može doći." Tudod-e, hogy még ez éjjel Krisztus eljöhet?"

Éppen a napokban beszéltem egy testvérnővel, aki a kilencven jelentkező között volt akkor.

Hála az Úrnak ezekért a termő éve-kért! Szívesen emlékezem, mert erőt adó és boldogító emlékezés. Egy hívő nagyapa azt mondta már hívő unokájának: élj úgy, hogy öreg korodban legyen mire emlékezned!

Nagyajtai Eszter

Legfontosabb igeversem

az utóbbi időben ez: „A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelmmel jár” 1János 4,14.

Ez az igevers életem jelenlegi szakaszában vált nagyon fontossá, mert ha a szeretet helyét a félelem foglalja el, elfog az aggodalmaskodás, a reménytelenség; akkor hiábavalóvá válik hívő életem, szolgálatom; akkor méltatlanná válok Gondviselő jó Atyámhoz!

Naponkénti imatémám, hogy Isten űzze ki szívemből a félelmet és töltsön be teljes szeretetével, hogy hátra lévő életben minden dolgom szeretetben menjen végbe.

Jámor Ferencné (Debrecen)

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

GYÜMÖLCSTERMÉS

1. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, a mely idejekorán megadja gyümölcsét.

2. Mert mint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek: Így lesz az én beszédem, a mely számból kimegy, nem tér hozzám üresen...

3. És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle ennivaló gyümölcs fája nevededik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsök el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizők onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.

4. Gyümölcsöikről ismeritek meg őket. ... Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. Minden fa, a mely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vetetik.

5. A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az ígét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harminc annyit, némely hatvan annyit, némely száz annyit.

6. Teremjeteik azért megtéréshez méltó gyümölcsöket!

7. Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom: És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, azután vágd ki azt.

8. Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

9. De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelidség, mértékletesség.

10. Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevedevén az Isten megismerésében;

A megfejtéseket december végéig várjuk.